

pravila, jen, sledují-li její jinaká ustanovení zakázaný účel a je-li tento účel jinak zřejmý. Pod zákaz ovšem nebude spadatí cenový kartel, je-li ze smlouvy zřejmo, že ceny nemají býti zvyšovány na úkor obecenstva, nýbrž že mají býti určovány poměry trhu, po případě výrobním nákladem. Mohou však spadatí pod zákaz, když bez ohledu na poměry trhu a na výrobní náklad cena má nebo může býti stanovena kartelním orgánem závazně. Při tom nezáleží na tom, zda skutečně bylo dosaženo nedovoleného účele, zda ceny byly zvýšeny na úkor odběratelstva nebo drženy na nepřiměřené výši, nýbrž jen na tom, zda tento účel byl sledován.

Čís. 12083.

Touž exekuci pro touž pohledávku nelze povolití po druhé ani ve prospěch postupníka, jenž nabytí vymáhané pohledávky po povolení exekuce k jejímu vydobytí.

Podle § 14 ex. ř. jest dovoleno použití několika exekučních prostředků, hromadění různých způsobů exekuce, nikoliv však opětovné povolení téhož způsobu exekuce. Není-li rozsah exekuce již povolené dostatečný pro uspokojení vymáhané pohledávky, jest vymáhající věřitel oprávněn navrhnouti jiný způsob exekuce než dosud povolené a, pokud mu jde o nabytí zástavního práva na dalších svrščích, jen další výkon zájmu již povoleného.

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1932, R I 829/32.)

K vydobytí pohledávky Františka B-a proti povinným na základě soudního smíru ze dne 30. dubna 1931 byla na návrh Františka B-a povolena exekuce zabavením movitých věcí obou povinných a zabavením $\frac{1}{3}$ důchodů Rudolfa G-a jako vojenského pensisty. Dne 12. prosince 1931 navrhl nynější vymáhající věřitel Dr. Kamil R. povolení téže exekuce, uváděje, že nabytí pohledávky Františka B-a postupem podle postupních listin ze dne 30. listopadu a 9. prosince 1931, a navrhl povolení exekuce též k vydobytí nákladů povolení exekuce podle usnesení krajského soudu civilního v Praze ze dne 6. června 1931 a nákladů výkonu exekuce podle usnesení okresního soudu exekučního v Praze ze dne 22. září 1931. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. **Důvody:** Prvý soud musel při rozhodování o tomto exekučním návrhu přihlížeti k obsahu dřívějších usnesení, obzvláště usnesení ze dne 6. června 1931, z kterého je vidno, že byla k vydobytí téže pohledávky již povolena též exekuce, kterou nyní navrhuje Dr. Kamil R. jako postupník dřívějšího vymáhajícího věřitele Františka B-a. Neměl proto první soud tuto exekuci povolití, neboť postupník může, vykáže-li listinou podle § 9 ex. ř. nabytí vykonatelné pohledávky, v exekučním řízení, zahájeném k návrhu postupitelovu pokračovati a nemusí navrhnouti zavedení nové exekuce. Taková exekuce nejeví se nutnou k uskutečnění nároku postupníkovu a měla proto býti zamítnuta.

Nejvyšší soud vyhověl částečně dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele a změnil napadené usnesení v ten rozum, že se obno-

vuje usnesení soudu první stolice, avšak jen k vydobytí 2057 Kč s 6°/_o-ními úroky ode dne 8. května 1931 a nákladů exekučního návrhu 111 Kč 58 h; jinak dovolacímu rekursu nevyhověl.

D ů v o d y:

Rekursní soud vychází ze správného právního názoru, že touž exekuci pro touž pohledávku nelze povolití opětovně a že rekurent jako postoupník měl prostě pokračovati v exekuci pro postoupenou pohledávku již povolené, a rovněž správně odůvodnil, že soud exekuci povolující musil přihlídnouti i k obsahu usnesení krajského soudu civilního v Praze ze dne 6. června 1931 a ze dne 17. nikoli 22. září 1931, a rekurent se odkazuje v této příčině na odůvodnění napadeného usnesení. Rekurent nemůže se pro své mínění, že bylo povolití navrhovanou exekuci v celém žádaném rozsahu dovolávatí toho, že podle § 14 ex. ř. jest dovoleno užítí několika exekučních prostředků; tento předpis dovoluje hromadění různých způsobů exekuce, nikoliv však opětovné povolení téhož způsobu exekuce, jakž tomu v souzeném případě. Rekursní soud však nesprávně míní, že usnesením ze dne 6. června 1931 byla povolena exekuce pro pohledávku téhož rozsahu, pro jakou navrhl exekuci rekurent; tento navrhl exekuci pro kapitál větší o 2057 Kč 50 h s 6°/_oními úroky od 8. května 1931, než pro jakou byla povolena exekuce. Tento rozdíl obou kapitálových pohledávek, t. j. 2057 Kč 50 h jsou útraty sporu, které se povinná strana smírem ze dne 30. dubna 1931 zavázala zaplatiti ve výši soudem upravené a 6°/_o úrokovati. Ve příčině kapitálové částky 2057 Kč 50 h rekurent tedy v exekuci povolené již usnesením ze dne 6. června 1931 pokračovati nemohl a právem navrhl pro ni exekuci novou. Ve příčině 3500 Kč s 6°/_o úroky od 8. května 1931 a nákladů exekučních 126 Kč 58 h a 93 Kč 10 h však jde o exekuci povolenou již usnesením ze dne 6. června 1931 a rekurent měl v ní ohledně této pohledávky pokračovati. Rekurentu ovšem jest přisvědčiti, že nemůže býti nucen spokojiti se s exekucí, jejíž rozsah není snad dostatečný pro jeho uspokojení, než z tohoto důvodu by byl oprávněn navrhnouti jiný způsob exekuce, než dosud povolené, a, pokud by mu šlo o to, nabýti zástavního práva na další svršky, pouze další výkon zájmu již povoleného. Okolnost, namítaná povinnou stranou v jejím rekursu proti povolení exekuce, že původní věřitel František B. pozbyl disposičního práva nad vymáhanou pohledávkou tím, že mu byla usneseními v rekursu citovanými exekučně zabavena, nečiní povolení exekuce nesprávným. O exekučním návrhu, o něž jde, rozhoduje soud bez předcházejícího ústního jednání a slyšení na základě stavu, jak jest patrný z návrhu a z exekučního titulu; z těch zabavení vymáhané pohledávky nebylo patrné a proto soud k nim nemohl přihlídnouti. Rekursní soud přezkoumává usnesení podle stavu, jaký měl soud první stolice za podklad svého usnesení; k nově na jevo vyšlým okolnostem přihlídnouti nelze (§§ 482 druhý odstavec a 504 druhý odstavec c. ř. s. obdobou a § 78 ex. ř.).

Čís. 12084.

Tím, že rejstříkový soud vyzval obchodníka k opovědi firmy, maje pro to podklad ve sdělení berní správy o ryzím výtěžku z jeho živnosti, a že nevyhověl jeho žádosti o prodloužení lhůty k opovědi až do právo-